

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Nadejda Toma,

judecătorii – Constantin Alerguș, Victor Boico,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul delegat în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Cîrlan Ion XXXX,

născut la xxxx, originar și domiciliat în r-nul Xxxx, s. Xxxx,

Cîrlan Gheorghe XXXX,

născut la xxxx, originar și domiciliat în r-nul Xxxx, s. Xxxx.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 24.07.2017 – până la 19.10.2017 (instanța de fond);*
- 2. de la 16.11.2017 – până la 19.12.2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 05.03.2018 – până la 06.06.2018 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 19 octombrie 2017, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ CPP, *Cîrlan Ion* și *Cîrlan Gheorghe* au fost condamnați în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod Penal, la 1 an închisoare, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an, fiecăruia.

Cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul lui *Cîrlan I.* și *Cîrlan Gh.* în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 484 lei, a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, *Cîrlan Ion*, *Cîrlan Gheorghe* și *Neculcea Ilie*, în privința ultimului cauza penală a fost

dispunjată în procedură separată, la data de 01 ianuarie 2017, aproximativ la ora 12⁰⁰, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, având intenția comiterii unui act de huliganism, însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor, încălcând grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor precum și acțiunile care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, lezând normele de drept și morale de comportare în societate, care asigură securitatea personală a cetățenilor, în stradă în s. Xxx au inițiat fără vre-un motiv un conflict cu cet. Marfoi Valeriu, care venise împreună cu Cîrlan Dumitru la domiciliul lui Cîrlan Gheorghe, pentru a-i comunica că i-au sacrificat un animal. Astfel, în public Cîrlan Ion a început să se adreseze cu cuvinte necenzurate în adresa lui Marfoi Valeriu, lovindu-l cu pumnul în regiunea feții. Tot atunci s-au apropiat și Cîrlan Gheorghe cu Neculcea Ilie și împreună l-au doborât la pământ pe Marfoi V., aplicându-i toți trei lui Marfoi Valeriu lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, numindu-l cu cuvinte necenzurate. Ulterior, l-au ajuns din urmă pe Cîrlan D., care de frică că va fi și el bătut a fugit într-o parte de la locul faptei, apucându-l de haină, însă acțiunile lor criminale au fost întrerupte de către Strîmbanu Olga, care se afla în preajmă.

Ca rezultat, în urma acțiunilor inculpaților lui Morfoi V. i-a fost cauzat portivit raportului de expertiză judiciară nr. 26 din 12 aprilie 2017, vătămare corporală neînsemnată.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri și dispunerea încasării din contul inculpaților în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 484 lei.

În argumentarea soluției s-a invocat că instanța de fond urma să încaseze cheltuielile de judecată din contul inculpaților în beneficiul statului, or aceste cheltuieli au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în prezenta cauză.

Consideră că cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea expertizei medico-legale judiciare în sumă de 320 lei și 164 lei pentru aprecierea gradului gravității vătămarilor corporale urmau a fi încasate de la inculpate în conformitate cu prevederile art. 229 Cod de procedură penală, deoarece acestea constituie cheltuieli judiciare.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 decembrie 2017, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de procuror.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța a menționat că în cadrul urmăririi penale nu au fost suportate careva cheltuieli judiciare ce ar putea fi

încasate de la inculpați, or în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea părții acuzării, plățile necesare pentru achitarea acestora urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Respectiv, instanța a relevat că, în speță, cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de constatare medico-legală nr.23 din 29.03.2017, inclusiv de expertiză judiciară nr.26 din 12.04.2017, au fost dispuse de către organul de urmărire, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în seama părții acuzării.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea cheltuielilor de judecată și dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către instanța de apel, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; instanța nu a ținut cont de prevederile art. 227 și 229 Cod de procedură penală, astfel încorect a soluționat chestiunea legată de cheltuielile de judecată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Prevederile art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie indicate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Drept temei pentru recurs procurorul a invocat prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, solicitând casarea hotărârii contestate în partea cheltuielilor judiciare cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel în latura civilă, indicând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția

în partea încasării cheltuielilor de judecată, însă Colegiul penal constată că instanța de apel a motivat cerințele acuzatorului de stat ce ține de cheltuielile judiciare, fiind expusă soluția în decizie (f.d. 28-31, vol.II).

Astfel, autorul invocând prevederile art.227 și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor, motivând că legea prevede ca inculpatul să suporte cheltuielile judiciare.

La cele invocate, instanța menționează, că aceste argumente ale recurentului sunt neîntemeiate, deoarece dispozițiile art.143 alin.(1) Cod de procedură penală, prevăd că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, totodată fiind relevante și alin.(2) ale normei date, care stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul bugetului de stat.

Drept urmare celor nominalizate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu a inculpatului, după cum indică procurorul.

Totodată, instanța remarcă că prin Legea nr. 316 pentru modificarea și completarea unor acte legislative din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, alin.(2) al art. 143 Cod de procedură penală a fost abrogat, însă aceasta nu are nici o aplicabilitate în speța dată, deoarece expertizele medico-legale efectuate la caz, au avut loc până la modificările parvenite.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel în mod just și echitabil a stabilit că cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat în sumă totală de 484 lei pentru efectuarea raportului de constatare medico-legală nr. 23 din 29.03.2017 și expertizei medico-legală judiciară nr.26 din 12.04.2017, în prezenta cauză (f.d.37-38, 45, vol.I) sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpaților Cîrlan I., Cîrlan Gh. în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414 - 419 Cod de procedură penală, iar temeiul invocat de recurent prevăzut

în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în decizia instanței de apel, în sensul casării hotărârii judecătorești și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul delegat în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Cîrlan Ion și Cîrlan Gheorghe*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 iunie 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Constantin Alerguș

Victor Boico